यस्तमुस्स्य धर्मात्मा कामेष्वासिक्तमान् भवेत्। सतु पिचाहणात् पापमवाष्य नरकं पतेत्॥ ६॥ एतावदेव ते पापं नान्यत् किष्वन निचते। तदेहि गळ पुग्यानामुपभोगाय पार्थिव॥ ७॥

राजीवाच ।

यास्यामि देवानुचर यच त्वं मां नियम्यसि ।

किच्चित् प्रच्छामि तन्मे त्वं यथावद्वक्रुमईसि ॥ ८ ॥

वजत्यस्वास्त्वमी काकाः पुंसां नयनद्वारिसः ।

पुनः पुनश्च नेषासि तद्देषां भवन्ति हि ॥ ८ ॥

किं कर्मा कतवन्त्रश्च कथयैतज्जगुप्तितं ।

दरन्येषां तथा जिच्चां जायमानां पनर्नवां ॥ १० ॥

करप्येषा पाष्यन्ते कसादेतेऽतिदुःखिताः ।

करमावासुकास्वेते पष्यन्ते तैसागोचराः ॥ ११ ॥

अयोमुखैः खगैश्चैते कृष्यन्ते किंविभा वद ।

विश्विष्टदेषवन्धार्त्तिमहारावविराविसः ॥ १२ ॥

अयश्चित्रातेन सम्बाक्तस्तदुःखिताः ।

किमेतेऽनिष्टकत्तारस्तुचन्तेऽहर्निशं नराः ॥ १३ ॥

एताश्चान्याश्च दृश्चन्ते यातनाः पापकिर्मसां ।

येन कर्माविपाकेन तन्ममाशेषतो वद ॥ १४ ॥

यमिकार जनाय । यनां एच्छिति भूपाच पापकर्माफकोदयं । तत्तेऽचं संप्रवच्यामि संक्षेपेख यथातमं ॥ १५ ॥